

Un respir per poder-se dedicar al que és important

ROSA PAZ

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 24 de setembre del 2010

Després de tantes raons, resulta que la confirmació que no hi haurà avançament electoral -si no hi ha un tsunami polític o econòmic inesperat- ha acabat alegrant a tothom. Excepte el PP, és clar, perquè les enquestes el situen en la majoria absoluta si els comicis se celebressin d'aquí uns mesos i pot allunyar-lo de la seva anhelada meta si milloren les expectatives dels socialistes en l'any i mig que falta per a les eleccions generals.

La reacció més sorprenent al pacte PSOE-PNB, que permetrà aprovar els pressupostos del 2011 i esgotar la legislatura, ha estat la del president de CiU, Artur Mas. Més que res perquè els convergents demanaven al PNB fa només 15 dies que abandonés Zapatero a la seva sort i provoqués una anticipació electoral. La veritat és que avui dia encara no s'entén per què els podien interessar ara unes generals (que segons els sondejos guanyaria el PP) just després de les eleccions catalanes quan ells (també segons les enquestes) es trobaven en plena mudança al Palau de la Generalitat.

Així que l'elogi de Mas al «sentit d'Estat» mostrat pel partit d'Iñigo Urkullu té més lògica que la crida anterior perquè actués amb irresponsabilitat, una petició, aquella, que només es comprèn si es col·loca en el marc de la dura campanya pel poder a Catalunya, precedida de la dolorosa sentència del Tribunal Constitucional sobre

l'Estatut que voldrien fer pagar a Zapatero. Únicament així es pot entendre. Perquè no sembla que CiU i la majoria de la societat i de l'empresariat catalans haguessin preferit un avançament electoral a Espanya abans que un període d'estabilitat que permeti aplicar les mesures anticrisi i d'impuls econòmic.

També el lehendakari, Patxi López, va haver de fer de la necessitat virtut. Estava informat «al mil·límetre» de les negociacions, però és igualment conscient que aquest acord li espatlla encara més el seu índex de popularitat, que per més que s'hi entesti no acaba d'arrençar. Així que va optar pel més intel·ligent, apuntar-se a guanyador, i agrair que el PNB «s'impliqui en la governabilitat d'Espanya».

Veient tot això, Zapatero i Urkullu haurien aconseguit la quadratura del cercle. Un acord que satisfà tothom menys el PP. Satisfà el Govern, perquè garanteix l'estabilitat. El PNB, perquè tot i estar fora de l'Executiu de Vitòria es presenta com el valedor dels interessos bascos. CiU, perquè li permet no distreure's de la campanya. López, perquè li transfereixen les polítiques actives d'ocupació. I tots els altres, perquè s'aclareix l'horitzó de la legislatura i dóna un respir per poder dedicar-se al que és important, la recuperació econòmica. És com el que passa en les nits electorals: tots guanyen. ¿O no?